

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

I min dåb blev alt det mit,
som Guds ord forkynder:
syndernes forladelse,
evigt liv og glæde.
Genfødt ved
Den Helligånd
får jeg livet
af Guds hånd.
Det er både
vist og sandt.

Nadv'ren, Kristi kød og blod,
under brød og vinen,
udgydt til forladelse
netop for al synden.
Og hvor synden
er forladt,
er der liv
og salighed.
Det er både
vist og sandt.

LL

Ånden

TEMA: DE HELLIGES SAMFUND

Årsberetning fra Den evangelisk-lutherske Frikirke

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for
Den evangelisk-
lutherske Frikirke
i Danmark

*Bladet udkommer
6-8 gange årligt.
Pris: 100 kr.; unge
under udd. 50 kr.;
udland 150 kr.*

Redaktion

Vagn Lyrstrand
(ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition

Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Abonnement

Daniel Jensen
Rundhøj Allé
nr 71, 1.0210
8270 Højbjerg.
Giro nr. 5497701

Sats og tryk

Redaktionen og
Tolstrups Trykkeri

Internet-adresse

www.vivit.dk

Udgivelse støttet af
**Den Lutherske
Arvs Fond**

De helliges samfund

"Kirken - de helliges samfund." - var emnet for Den evangelisk-lutherske Frikirkes 148. årsmøde 3.-4. maj i København. Emnet vil også præge årets sommerlejr (se vedlagte program). Nedenstående refereres fra årsberetningen, hvor emnet blev indledt.

Vi tror på fællesskab

Men vi tror ikke på fællesskaber, der kun er midlertidige, og hvor man leder efter sit eget køn og væsen og sig selv - for til sidst at opleve forfærdelse og ensomhed, fordi man søger skabningen i stedet for skaberen.

Der er krise i fællesskabet. Det varige er blevet midlertidigt. Adams og Evas glæde over hinanden er ramt af angst og frygt og skepsis. "Mon hun vil mig det godt?" "Kan jeg stole på ham?" Vi har erfaret det i vore familier og i menighederne. Præst og medlemmer, medlemmer med hinanden. Noget er gået i stykker.

Alligevel vover vi at stå frem og sige:

Vi tror på de helliges samfund

Vi tror, der er et varigt, evigt og bæredygtigt fællesskab, som vi kalder *de helliges samfund*. Men hvem kan tro på fællesskab i en verden med utroskab, svigt og ensomhed? Hvad er det, vi siger? Hvad er det for en tro, vi har overtaget fra de kristne før os og fra Jesu apostle? Apostelen Johannes forklarer: *Det, som vi har set og hørt, forkynnder vi også for jer, for at også I kan have fællesskab med os; og vort fællesskab er med Faderen og med hans søn, Jesus Kristus.* (1 Joh 1,1-3). Derpå iler han med at fortælle om synden og tilgivelsen. Mon ikke det var den erkendelse, som fik kristne helt fra pinsedag til at sige:

Vi tror på de helliges samfund.

Vi tror på fællesskab med Gud

Og det fællesskab er grunden for de helliges samfund i kirke og menighed. Det vil vi se på i 3 afsnit.

Leif G. Jensen

Samfund med Faderen og Sønnen

*Der skrives og kommunikeres som aldrig før - SMS, internet og e-mail; men beskederne bliver kortere og simplere. Samtidig tales der om, at tidligere livslange menneskelige fællesskaber nu er blevet midlertidige.- Apostelen Johannes kalder os ind i den evige familie-sammenhæng med ordene i 1 Joh 1,3: **Vort fællesskab er med Faderen og med hans søn, Jesus Kristus.***

Faderen

Gud er vor Fader, og vi er ved troen på Jesus Kristus hans kære børn.

17 gange kalder Johannes læserne for *børn - kære børn, mine børn, Guds børn*. Børn bliver der sørget for. De har brug for opdragelse og vejledning. De har søskende og rejser ikke hjemmefra, så længe de er børn.

Gud giver os et samfund og fællesskab, hvor vi dagligt og overalt kan tale med ham som vores far, og hvor vi - på grund af ham - er hinandens søskende. En stor, stor gave.

Dette fællesskab bliver vi aldrig for gamle til. Barn, ung og gammel må bede med på samme bøn og sige: „Fadervor“, og gøre det på 1000 måder. Og bønnen munder ud i lovsangen: „For dit er riget, magten og æren i evighed“ - næsten ligesom vi beder om søndagen: „Du som lever og regerer med din Søn i Helligåndens enhed, én sand Gud fra evighed og til evighed.“ Hvilken virkelighed at leve i og at få åbnet op for.

Lad os bruge vort barnekår dagligt: lytte og bede til vor Fader!

Sønnen

Vi har brug for at komme ud af vores indelukthed, selviskhed og troløshed. For det er et elendigt liv, og det pådrager os Guds dom. Men Jesus, Sønnen, er *et sonoffer for vore synder* (1 Joh 2,2). Derfor er det hellige samfund både med Faderen og Sønnen. Og det består i kraft af, at Guds Søn blev menneske, døde og opstod for os. Derfor er kærlighedens apostel så afvisende overfor alt og alle, som vil forfalske evangeliet og bringe os erstatninger. Han taler om Antikrist og advarer: *Tro ikke enhver ånd! For der er draget mange falske Kristus'er ud i verden.* (1 Joh 4,1-3).

Guds sande Kristus kendes på, at han er blevet menneske - altså på den varige troskab: at han involverer sig i alt, hvad der er vores; først og fremmest i, at han ofres for vore synder og dør for os. Gud rækker ind blandt os mennesker, også hvor vi forkastede Guds Søn. Det er fællesskab ud over alle grænser.

Lad os lytte til det gamle bud: at vi skal tro på Sønnen og elske hinanden.

Samfund ved Ord og Sakrament

Hvordan får og bevarer vi samfund og fællesskab med Gud og hinanden? - Apostelen svarer: "Det, som vi har set og hørt, forkynder vi også for jer, for at også I kan have fællesskab med os." Og han opmuntrer: "Hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns blod renser fra al synd" (1 Joh 1,3&7). Det sker ved ordet om Jesus.

Hvordan kommer han til os?

Johannes svarer: *Han er den, der er kommet gennem vand og blod, Jesus Kristus. Han kom ikke kun med vandet, men med vandet og blodet; og det er Ånden, som vidner, fordi Ånden er sandheden. For der er tre, som vidner: Ånden og vandet og blodet, og de tre bliver til ét (1 Joh 5,6-8).*

Ånden vidner. Vandet genføder. Blodet er hans eget blod og renser fra al synd. Vi skal ikke opfinde måder at få troen på. Gud har valgt måderne og midlerne. Han giver sig selv til os gennem Ordet, Dåben og Nadveren.

Ånden

Ingen anden apostel har talt så meget om Helligånden og om, hvordan Guds Søn, Jesus Kristus, kommer til os netop gennem Åndens ord. Helligånden skal overbevise om synd og minde om alt, hvad Jesus har sagt. Tænk på Johannes kap. 13-17 og 20. Her knytter Jesus vores frelse til Åndens gerning, som sker ved Ordet.

Jesus Kristus kommer til os gennem Åndens ord. Han siger: *Den, der hører jer, hører mig, og den, der forkaster jer, forkaster mig. Men den, der forkaster mig, forkaster ham, som har udsendt mig (Luk 10,16).*

Derfor, I prædikanter og hyrder: Lyt, lær, bed og tag imod, så du kan give Åndens ord videre på søndag! Og du menighed! Lad Guds ord bo iblandt jer! Sørg for oplæring i troen for jer selv og for jeres børn!

Vandet

Johannes er også den apostel, som gengiver Jesu ord om at blive født på ny af vand og Ånd (Joh 3). I sit brev bevidner han, at Jesus kom med *vandet*, dvs med dåben. Dåben føder på ny og giver os fællesskab med Gud.

Når vi er døbt til Jesus, giver han os samfund og fællesskab med Gud. Og apostelen Paulus siger: *Alle I, der er døbt til Kristus, har jo iklædt jer Kristus (Gal 3,26-27). - Eller ved I ikke, at alle vi, som er blevet døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død? Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv (Rom 6,3-4).* Her er vi ved kilden til de helliges samfund. Se, hvor suverænt Gud sørger for os.

Lad os takke Gud for hans løfte til os i dåben. Og lad os ved dåbens pagt rodfæstes i troens samfund og fællesskab med hans søn, Jesus Kristus!

Blodet

Jesus Kristus er kommet med blodet. *Jesu, Guds Søns blod, renses fra al synd!* (1 Joh 1,7). Dette blod gives til os midt i de helliges fællesskab, nemlig i nadvernes sakramente. Apostelen Paulus siger: *Velsignelsens bæger, som vi velsigner, er det ikke fællesskab med Kristi blod? Brødet, som vi bryder, er det ikke fællesskab med Kristi legeme? Fordi der er ét brød, er vi alle ét legeme, for vi får alle del i det ene brød* (1 Kor 10,16-17).

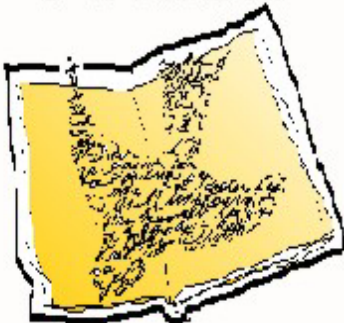
Når vi går til alters, har vi fællesskab med Kristi blod, fordi Kristus giver os sit blod i vinen. Vinen er hans blod. Tilsvarende med brødet. Når vi modtager det, er det hans

legeme, vi modtager. For han siger: „Dette er mit legeme“. Dermed er vi ét legeme med Kristus og med hinanden. Så konkret er Jesus Kristus, når han vil give os fællesskab sig selv.

Hvis vi synes, at trosbekendelsen ikke mere siger os så meget, og at vi har hørt det for 117. gang og er „mætte“ og trætte af at høre det igen, da hør, hvad det var for en nat, da han instiftede nadveren: den nat, da han blev forrådt! Fællesskabet fornyes, når evangeliet tager os med ind i frelsens begivenheder.

Og vi erfarer igen, at hans blod er vor eneste redning.

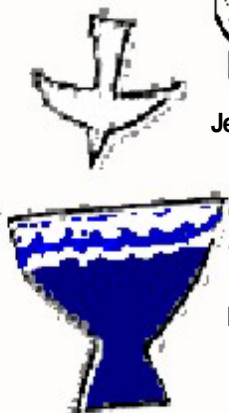
Ånden

Lad os gå til nadver i tillid til, at han er til stede med sit legeme og blod, som blev givet og udgydt for os til syndernes forladelse.

Jesus Kristus, Gud og mand,
vil min Herre være.
Ved sin lidelse og død
gjorde for mig bod
for at jeg skal være hans
nu og i al evighed.
Det er både vist og sandt!

LL

vandet

blodet

Samfund med hinanden

"Det, som vi har set og hørt, forkynder vi også for jer, for at også I kan have fællesskab med os; og vort fællesskab er med Faderen og med hans søn, Jesus Kristus" (1 Joh 1,3) - Det er Johannes mål: at vi har fællesskab med hinanden gennem fællesskabet med Faderen og Sønnen. Det er også målet med årsmødet, med det kommende års arbejde og med livet i vore menigheder. Det er målet for vores tjeneste og mission ud fra vore menigheder.

Fællesskab - de helliges fællesskab

Fællesskab med den Hellige. - Fællesskab ved hjælp af Den hellige Skrift, det hellige Evangelium og den hellige Dåb og den hellige Nadver. - Hellig betyder i denne sammenhæng: uforanderlig, solid, helt igennem pålidelig, uangribelig, stærk, osv...

Læg mærke til, hvordan apostelen Johannes ser fællesskabet med Gud som en forudsætning for, at vi kan have ægte fællesskab med hinanden:

I elskede! Lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud! Den, som ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed. ... Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder. Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden (1 Joh 4,7-11).

Der skal satses på fællesskabet. Der skal satses på samvær og samtale i det nye år. Lad os satse alt. Satse alt på at se Kristus og at se hinanden, på at være mennesker sammen i alle aldre og under alle forhold.

Men vil vi gøre det? Er menigheden det værd? Var der ikke andre satsnin-

ger, som kom før de helliges samfund i året, der gik? Og er det ikke også i orden?

Nej! Det er *ikke* i orden. Det er i strid med apostelens direkte opfordring: *Vi, som er stærke, skylder at bære de svages svagheder og ikke tænke på os selv. Vi skal hver især tænke på vor næstes gavn og opbygelse. For heller ikke Kristus tænkte på sig selv. Tag derfor imod hinanden, ligesom Kristus har taget imod jer til Guds ære. (Rom 15,1-7).*

Se, hvordan det peger indad mod hjertet og centrum i vort fællesskab, nemlig Jesus. Derinde er vort forbillede. Dér er vores frelse. Dér smelter forbillede og frelse sammen, så vi ikke kan slippe fri af kaldet og forpligtelsen til at tage os af hinanden. Vi kommer ikke udenom det. Og kommer vi udenom det, da er det, fordi vi har vendt siden til troens centrum, og langsomt også er ved at vende ryggen til. - Fremhæves ikke børn og ældre på en særlig måde i Bibelen? *Lad de små børn komme til mig, dem må I ikke hindre (Mark 10,14).* Og: *Til I bliver gamle, er jeg den samme, til I bliver grå, bærer jeg på jer (Es 46,4).*

Hvem er tættest på Guds rige?
Hvem er salige? Den ældre kristne,
som snart skal dø. Tænk, at få talt
med hende forinden.

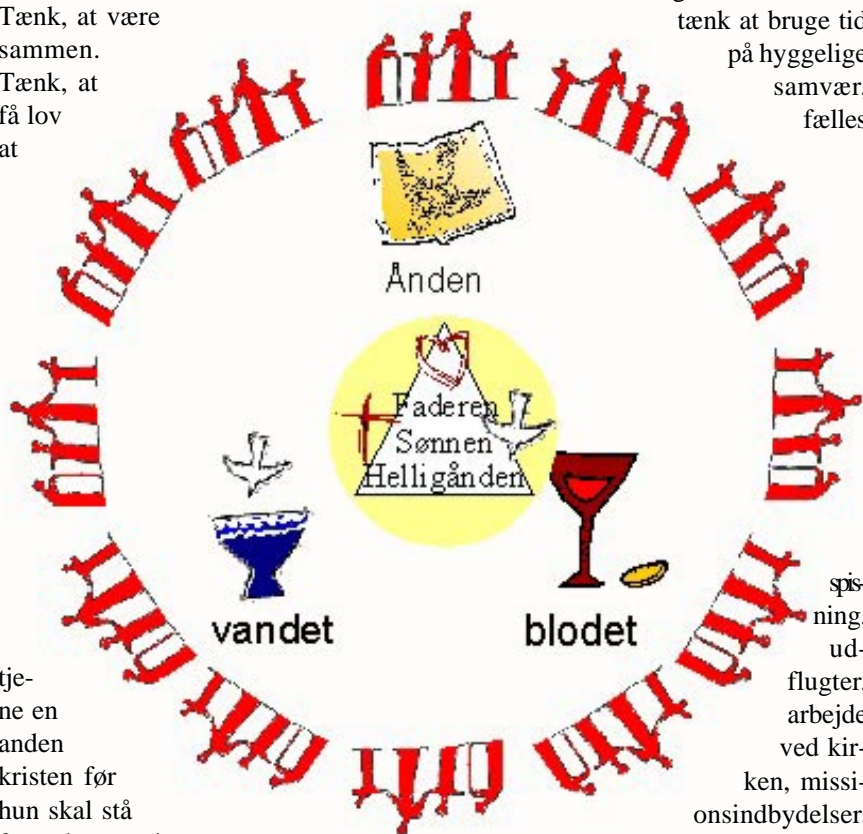
Tænk, at være
sammen.
Tænk, at
få lov
at

tje-
ne en
anden
kristen før
hun skal stå
foran kongen i
saligheden.

Og tænk, at være volontør for et
enkelt barn i et helt år. At rejse til Syd-
amerika for et enkelt barns skyld,
uden at få noget særligt i løn. Tænk,
at være med til et barns dåb og senere
at være med i oplæringen. Det er
Kristus, der driver og viser os, hvor
stort det er.

Tænk, at bruge sit liv i en lille me-
nighed og dens mission i verden.

Tænk, at vise inderlig kær-
lighed til hinanden,
tænk at bruge tid
på hyggelige
samvær,
fælles

spis-
ning,
ud-
flugter,
arbejde
ved kir-
ken, missi-
onsindbydelser.

Tænk, hvilken
nåde at få lov at be-
gynde der, hvor Gud har sat os.

*Lad os derfor tage imod hinanden,
ligesom Kristus har taget imod os
til Guds ære (Rom 15,7).*

*Lad os hver især tænke på
vor næstes gavn og opbyggelse.*

*For heller ikke Kristus
tænkte på sig selv (Rom 15,1-3).*

Årsberetning 2002-03

Gud har kaldet og kalder os til at leve i en kristen menighed i fællesskab med Faderen og Sønnen, forsamlet ved Ånden, vandet og blodet. Sådan samler han os sammen og binder os til hinanden. Og sådan samler og følger Gud stadig flere til samfund og fællesskab med sig.

Sommerlejr

På årets sommerlejr i juli 2002 hørte vi om en familie, der slet ikke kunne leve op til de idealer, som vi kan have os for en god menighed. Hvad gjorde Jakob? Hvad gjorde Isak og Rebekka? De blev under Guds løfte i den familie, hvor Gud havde sat dem. Lejrsangen beskrev dette rammende: Der var en slægt i fordums tid, så fromme patriarker.

De tilbad Gud med megen flid.

I biblen vi dog læser,

at de var ret almindelig -

de kæmped', skændtes, fór med svig.

Gud alle har velsignet. *Kirstina Strand*

Sådan må vi blive i det kristne fællesskab, holde sammen og holde fast ved de mennesker, som Gud har givet os. Det hører med til at være kristen, at være bundet: Bundet i ægteskabet til troskab. Bundet til sine børn. Bundet til sin menighed, til sine medlemmer, til sin præst, til sine brødre og søstre i menigheden. Bundet til at bære ansvar for sin bror. Bundet og forpligtet. Det er hårdt arbejde, men hvor er det godt. Gud står bag. Løsning menighed arrangerede årets familielejr. Også i sådan et arrangement ligger der bundethed og tjeneste. Og lønnen var stor. „Gud alle os velsigned’.“

Kirkegang

Derefter drog vi hjem til vore menigheder og levede sammen søndag og hverdag med glæder og sorger. Nogle lever alene. Andre er gift og har familie. Nogle er ensomme, andre er fortravlede.

Der har været skrevet en del om danskernes kirkegang. Og statistiken viser, at kirkegangen er lavere end nogensinde. Hvorfor? Folk er jo blevet mere religiøse. Hvor søger man da hen?

Vi har også mærket lavere kirkegang i nogle af vore menigheder. Som præst spørger jeg mig selv: Er det fordi jeg ikke prædiker Guds ord? Er klarheden gået tabt? Går medlemmer andre steder hen for at høre Guds ord i lov og evangelium, synd og nåde? Eller er det arbejdstider og fritider, fodbold og almindelig ligegyldighed, som rammer os? Og hvor vil le præsten selv være, hvis han ikke var bundet til tjenesten alle ugens dage - og særligt søndag?

Da er det fantastisk ved et menigheds møde at høre to kvinder tale om emnet og sætte præst og kordegn på plads. „For er det ikke stort, at vi må have gudstjeneste hver søndag! Og høre Guds ord. Og gå til nadver.“ -

Når Kristus taler gennem den præst, som menigheden kender alt for godt, er det alligevel ikke ringe, men stort!

Konfirmander og unge

Næste fællesskabsarrangement på tværs af menighederne var konfirmandlejr på Hjarnø og efterårets ungdomslejr på Sjælland. „Sangen om korset“. Før påske var der igen fælles ungdomslejr i Århus. Der gøres et stort arbejde blandt de unge for at holde sammen og for at fællesskabet kan fungere og være sundt og åbent.

50-års jubilæet i Lohals Kirke

Menighederne mødtes på Alle helgens søndag i Lohals kirke og fejrede 50-året for kirkens indvielse. Og det var en stor glæde, at også naboer og venner tog imod indbydelsen og således var med til at gøre det til et glædeligt jubilæum. Vi så sammen tilbage på den rige velsignelse, Herren har givet menigheden og dermed hele vor kirke. Der var gudstjeneste med efterfølgende middag og samvær på Færggården, hvor der blev bragt hilser og glimt fra menighedens historie både i ord og billeder.

Kommende præster

Stud. theol. Magnus Sørensen tjente ved lejrene med Guds ord. Det har været et emne til tak og glæde for mange, og særligt for menigheden i

Århus, at Gud har givet os en tjener, som stilfærdigt og myndigt holder sig til Guds ord og drager det frem, når der er brug for det. Magnus

underviste også på forårets lejr sammen med undertegnede, ligesom han har holdt tre temaaftener og en fasteandagt i menigheden. Vi ønsker Magnus Sørensen Guds velsignelse over hans studie og Helligåndens vejledning.

Konvent og hovedbestyrelse

- var samlet flere gange i årets løb. Og fællesskabet er langt mere end et arbejdsfællesskab, hvor vi ordner og arrangerer. Møderne var samvær, hvor vi kom beriget videre, og hvor der var åbenhed omkring vanskelige spørgsmål, som f.eks. forholdet til nye fri- og valgmenigheder, som trækker fulde huse, mens vi må erkende, at medlemstallet igen er faldet. Hvorfor trækker en valgmenighed i Århus ikke blot udbrydere fra folkekirken, men også medlemmer fra missionsforeninger? Det nye virker forfriskende. Mange ønsker at være med til at skabe noget godt sammen - noget, som er „deres eget“.

Fornyelse

Nogle i vor egen kirke spørger efter, om vi ikke også skulle indføre noget nyt og anderledes. Og sikkert er det, at vi behøver fornyelse. Dagligt og

hver søndag. Fornyet syndserkendelse og glæde over frelsen. Fornyet kald til at tjene hinanden og andre. Fornyet tilbedelse og bøn. Det er dog ikke noget, vi kan arrangere. Vi må søge det hos Faderen og Sønnen ved Evangeliet, Dåben og Nadveren. Fornyelse sker ikke ved, at vi kigger ud i verden og spørger, hvad den kan forstå, men ved at vi lærer vor Fader bedre at kende og styrkes i livet med Guds Søn. Det gælder om, at Guds ord *bliver* i os. Det er vores styrke.

Vi må da også takke Gud for hans godhed mod os, at han lod vore menigheder bestå endnu et år, og endda fjøede flere til. Ikke på papiret, men i gudstjenesten i nogle af vore menigheder. Og endda på en måde, så vi kan se frem til at tage imod en lille vækst efter dette årsmøde. Vi glæder os på en særlig måde over den missions-tjeneste, som gøres ud fra Langelands menighed ved gudstjenester i "Skallen" i Svendborg.

Grunde til at være evangelisk-luthersk frikirke

Det er helt afgørende, at den bibelske begrundelse for at være frikirke holdes levende hos os. Begrundelsen er dobbelt - både et NEJ og et JA.

Den negative begrundelse for at stifte menighed er, at der vedblivende er falsk lære i den menighed og kirke, hvor man tidligere kom. Jesus og hans apostle formaner til at holde sig fra falsk forkyndelse. - Derimod er almindelig svaghed i en menighed ik-

ke gyldig grund til at forlade sin menighed og kirke. Svaghed kalder derimod til tjeneste og offer.

Den positive begrundelse for at stifte menighed er, at man tror og stoler på, at Gud har bundet sin menighed til evangeliets prædiken, dåben og nadveren som frelsende sakramenter, der giver tro og bevarer os i Guds sande nåde. I en sådan menighed vil tro og tjeneste og mission gå hånd i hånd. - Derimod er det ingen holdbar grund, hvis man vil bygge en frimenighed på præster og medlemmer, der er særligt inspirerende eller har særlige gaver. Det er strå og halm, der ikke holder i dommen.

Kære menigheder

I er træge og vanskelige at få bort fra sandheden. For Guds ord er i jer. I hænger fast ved Jesus. I er overbevist om, at dåben genføder, og at I får Jesu legeme og blod i nadveren. Og I har nok i, at Gud tilgiver jer jeres synder, lover jer evigt liv, og at han vil sørge for jer her i tiden. I er rige.

I har præster, der er lige så vanskelige at få bort fra den enfoldige tillid til Herren. Præsterne har intet andet at give end det evangelium, der altid har givet Guds folk nåden og evigt liv. Vi har grund til at stole på, at Gud vil sørge for os og bruge os i denne tid, hvor der ikke blot finder et kirkeligt, men også et religiøst opbrud sted.

Lad os leve med hinanden i de helliges samfund til Guds ære. Det give Gud os ved Jesus Kristus! Amen.

Leif G. Jensen

Fra menighederne

Særlige gaver og bidrag

Årsmødeindsamling: 8.355, 75 kr. - Gaver fra søstermenigheder i South Dakota i USA ved pastor Jais Tinglund: St. Johns, Columbia: 3.202,55 kr. Our Saviour 3.158,55 kr.

Konfirmandlejr

Afholdes 23.-26. juni. Deltagere: Alle, som går til konfirmationsforberedelse, for mini- og maxikonfirmander og deres venner samt pastor Leif G. Jensen. Tema: Bibel, badning og bordtennis. Gennemgang af De ti Bud. Kontakt pastor Leif G. Jensen.

Luthersk Sommerferie

Kirkens årlige sommerlejr afholdes 5. - 10. juli på Hedemølle Efterskole ved Bjerringbro. Se indlagte program. Flere programmer fås i menighederne og hos redaktionen.

"18+" Ung lejr

Senior- ungdomslejr afholdes den 22.-24. august i Simmerbølle på Langeland. Arrangeret af unge for unge, der er fyldt 18. Af emner kan nævnes: *Ordets skole. Naturen kalder. Gudstjeneste i Lohals.* Program i menigheder og på ivallyk@hotmail.com. Tlf 2639 1119.

Gæstepredikant fra USA

Pastor Jais H. Tinglund, St. Johns menighed i Columbia, South Dakota, USA, er igen i Danmark - på ferie. Søndag den 22. juni prædiker pastor Tinglund i Løsning og Århus menigheder. Hils på familien og hør om menigheden i USA, der også støtter vores kirkes arbejde og mission.

Ferie

Pastor Leif G. Jensen: 14. juli - 3. aug. Pastor Vagn Lyrstrand: 11. - 31. juli. Bestyrelserne formidler om nødvendigt kontakt til ferierende præster.

Klip fra kommentar til nr. 5-6

Jeg har hurtigt gennemlæst det meste af kirkebladet, men sætter mig til at læse artikel 1 "Vil du leve med Gud?" igen, og så sker underet, at ordet bliver rigt for mig igen...

Uden på kirkebladet er der skrevet så godt om, hvad kristendom er:

"Derfor, Guds elskede, se hen på Kristus opstanden ved Guds højre hånd." - Jeg kan høre melodien i øret: Ikke et ord om, hvad jeg skal gøre, men en opfordring til at se hen på den opstandne Kristus. At være kristen er at se Guds herlighed."

TM

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 1. juni kl. 10 m. nadver
Pinsedag 8. juni kl. 10 m. nadver
2. Pinse 9. juni kl. 10 sanggds/udflugt
Trin. søndag 15. juni kl. 10 m. dåb
Søndag 22. juni kl. 10 "Gæstedag"
Søndag 29. juni kl. 16.30 m. nadver
Søndag 13. juli kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 20. juli kl. 10 m. nadver
Søndag 27. juli kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 3. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 10. aug. kl. 10
Søndag 17. aug. kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 24. aug. kl. 16.30
Søndag 31. aug. kl. 10

Langeland, Lohals kirke

Søndag 1. juni ingen
Pinsedag 8. juni - ingen
2. Pin. 9. juni kl. 10.30 m. nadv. (LGJ)
Søndag 15. juni - ingen
Søndag 22. juni kl. 15 "Skallen "
Møllergade 99, Svendborg
Søndag 29. juni kl. 10.30 m. nadver
Søndag 13. juli - ingen
Søndag 20. juli - ingen
Søndag 27. juli - ingen
Søndag 3. aug. kl. 16
Søndag 10. aug. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 17. aug. ingen
Søndag 24. aug. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 31. aug. kl. 16

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

Søndag 1. juni kl. 10 m. nadver
Pinsedag 8. juni kl. 14 m.nadv./udflugt
2. Pinsedag 9. juni - ingen
Trinitatis søndag 15. juni kl.10m.nadv.
Søndag 22. juni kl. 14
Søndag 29. juni kl. 10 m. nadver
Søndag 13. juli kl. 10 m. nadver
Søndag 20. juli - ingen
Søndag 27. juli - ingen
Søndag 3. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 10. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 17. aug. kl. 14
Søndag 24. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 31. aug. kl. 14

Århus, Gratiakirken, Bissensg. 14

Søndag 1. juni kl. 16
Pinsedag 8. juni kl. 10 m. nadver
2. pinsedag 9. juni - ingen
Søndag 15. juni kl. 16 m. nadver
Søndag 22. juni kl. 10 m. nadver
Søndag 29. juni kl. 16
Søndag 13. juli kl. 16 m. nadver
Søndag 20. juli kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 27. juli kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 3. aug. kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 10. aug. kl. 16
Søndag 17. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 24. aug. kl. 16
Søndag 31. aug. kl. 10 (9.20 nadver)

NB. Søndag 5. juli kl 10: Lejrgudstjeneste på Hedemølle Efterskole!

ADRESSER

Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660

Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk